

Suriyeli kadınları en iyi biz anlarız

Afganistan'da çaresizce çıktığı yolda azimle yürüyen Kadının Sesi Teşkilatı'nda görevli kadınlar şimdi Suriyeli hemcinsleri yalnız kalmasın diye çalışıyorlar. Avustralya'dan buldukları bağışçı bir aileyle Türkiye'ye sığınan Suriyeli göçmen kadınlara yardım etmek isteyen Suraya Pakzad, Türkiye'de bir kadın organizasyonu ile bir araya gelerek çalışmalarına başladı. O kadınları en iyi kendilerinin anlayacağını altını çizen Pakzad 'Biz yaklaşık otuz yıldır göçmen olmayı, değer görmemeyi çok yakından biliyoruz. Bunları nasıl tamir edeceğimizi de biliyoruz. Onlara yardım edebiliriz. Organizasyonun adını Kadının Sesi koyduğumda neden Afgan'ı eklemedin diye sormuşlardı. Ben de 'Neden büyük düşünmüyoruz? Bu oluşum günün birinde dünyanın her yerinde sesi olmayan kadınların sesi olabilir' demiştim. Ve şimdi bu hayale yaklaştık' diyor.

Taliban döneminde kız çocuklarının okula gitmesi için her türlü tehlikeyi göze alan aktivist kadınlardan olan Pakzad, defalarca ölümle burun buruna gelmiş.

EVİNİ OKUL YAPAN ÖĞRETMEN

Pakzad'ın ve diğer Afgan kadınların yaşadıkları aslında savaşın açtığı yaraları kadınların gözüyle en net şekilde gösteriyor. Taliban döneminde kadınların yaşadığı baskılara dayanamayan Pakzad, uzunca bir süre 'Birileri bu haksızlığa dur diyecektir' düşüncesiyle beklemiş. 'Taliban döneminde yapayalnız kalmıştık. Aylarca bekledim, seneler oldu kimse yardıma gelmedi. Ben de harekete geçtim. Siz kendinizi kurtarmazsanız kimse kurtarıcı olmuyor' diyen Pakzad, merkezi Afganistan'da olan Kadının Sesi Teşkilatı'nı kurmuş.

Edebiyat bölümü mezunu genç kadın, okulunu tamamladığında 3 çocuklu bir annedir. Öğretmenlik tecrübesi yoktur ama eğitim alamayan genç kızlar için bi şeyler yapmak zorundadır. İlk olarak kendi gibi düşünen 9 arkadaşını evinde toplar ve hayallerini anlatmaya başlar. Kimine ütöpik, kimine ise asla gerçekleşemeyecek bir plan olarak gözükür kız çocuklarına okul açmak. Ama Suraya Pakzad, pes etmez ve kendi evini yer altında ve sırrı büyük bir okula çevirir.

300 KIZA EĞİTİM VERDİK

Çocukların kitaplarını evinde saklar. Suraya Pakzad o günleri şöyle anlatıyor:

'O dönemde en önemlisi genç kızların durumuydu. Benim fark yaratacağım alanlardan biri de buydu aslında. İlk olarak kendi evimi bir okula çevirdim. Sabah ve öğlen genç kızlar gelip ders alıyorlardı. Sonra diğer 9 arkadaşım da beni takip etti. Toplamda 10 ev, okul gibi işlemeye başladı ve üç yüz kıza eğitim verdik. Bu sistem tamamen yer altı ve gönüllülük ilkesi üzerine kuruluydu. Aileler de çocukları için bu sırra ortak oldular. Onlar da benim gibi 2 sene beklediler. Hiçbir şey olmayınca da buna tutundular.'

ÖLÜM BANA GÖZLERİM KADAR YAKIN

Hiçbir finansal destek almadan yoluna devam eden Kadının Sesi Teşkilatı için o dönemde risk çok fazla. 2005'ten bu yana Afganistan'da on üç aktivist kadın öldürüldü. İçerisinde radyo sahibi, öğretmen, gazeteci, hemşire gibi farklı meslek gruplarından insanlar bulunuyor ve en acısı bu kadınların kim tarafından öldürüldükleri bilinmiyor. Sürekli ölüm tehditleri alan Suraya, 'Risk ve ölüm bana gözlerim kadar yakın. Çok ciddi tehditler alıyorum ama gerçeği ne zaman başıma gelecek bilmiyorum. Bu tehditler her gün beni zihinsel olarak öldürüyorlar. Geçen sene çok ciddi bir ölüm tehdidi aldım. Bunun üzerine 2 hafta evime gidemedim. Arkadaşlarımda kaldım. Çocuklarım benimleydi ve onları ikna etmek zordu. Ortamın sakinleştiğini hissedince işime geri döndüm' diyor.

Hiçbir hakkı olmayan köleler değiliz

Suraya Pakzad, şu anda yüz yirmi kadını, kurduğu koruma evlerinde babaları, ağabeyleri, eşleri ve kardeşlerinden gelecek şiddete karşı korumaya çalışıyor. Ona göre birileri ön cephede olmak ve savaşmak zorunda. Çünkü 'belki kızı, belki de kızının kızı bir zafer kutlamalı'. Bunun için savaşıyor. Pakzad, 'Vazgeçemem, bu riski taşımak zorundayım. Herhangi bir ülkeye göçmek ve orada yaşamak niyetinde de değilim. Onları bırakamam, çoğu zaman gelip konuşuyorlar bile. Yüzlerinden, gözlerinden, bazen de kalbinizle hissediyorsunuz size ne kadar ihtiyacı olduğunu. Benim için bir tercih hakkı yok, yüz üstü bırakamam bu kadınları. Onlara korktuğumu ve devam etmeyeceğimi söyleyemem' şeklinde ifade ediyor hissettiklerini. Pakzad, dernekte sadece küçük kızların eğitimi değil iş bulmaları aile planlaması, kızların korunması, yerleşmesi noktasında da yardımcı oluyor. Bu yüzden ülkedeki diğer kesimlerden de tepki alıyor: 'Ülkedeki herkes Müslüman kadını evinde erkeğe hizmet eden ve onun itibarını koruyan kişi olarak görüyor. Asla şikâyet etmeyen ne pahasına olursa olsun erkeği öncelikli kılan olmalı kadın! Bizim yapmaya çalıştığımız kadın hareketi Taliban'a ters. Onlara göre bir kadın mahkemeye gidip hakkını savunmamalı. Bu erkeğini küçük düşürmesi anlamına gelir. Onların prensip ve kanunlarına göre kadının yeri, hakları ve varlığı yok!'

Travma görmüş olanlara sanat öğretiyoruz

Kadın hakları konusunda mücadelesini sürdürürken eşi ve kızlarından destek alan Suraya Pakzad yaşadığı ilginç bir anıyı da şöyle aktarıyor: 'Kızlarımın en büyüğü 14 yaşındayken bir gün eve ağlayarak geldi. Arkadaşlarının onunla dalga geçtiğini söyledi. 'Ünün hiç iyi değil, bu işi bırak yoksa okula gitmeyeceğim' dedi. 14 yaşındaki bir kıza bunu anlatmak zordu ama ben ona aslında o dalga geçen arkadaşlarının geleceğini kurtarmaya çalıştığımı anlattım Aynı zamanda ben bir şairim ve ona bir şiir yazdım. 'Ben bugün ölebilirim ama sen gelecekte yaşa diye/ Ben bugün ölebilirim ama arkadaşın gelecekte güvenli yaşasın diye.' Çok hoşuna gitti 'Beni kandırıyorsun ama tamam' dedi. Şimdi kızım on sekiz yaşında ve koruma evlerinde sanat eğitimi veriyor. Travma görmüş kadınlara sanat öğretiyor, onları dinliyor. Zaman zaman onlara yemek pişiriyor.'

Kaynak:<http://yenisafak.com.tr/pazar-haber/suriyeli-kadinlari-en-iyi-biz-anlariz-14.10.2012-415264>